

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 24 - 30 martie 2013

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

BUNAVESTIRE

luni, 25 martie 2013; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Liturghia Înaintesfințitelor

miercuri, 27 martie 2013; ora 12.00

Calea Crucii

sâmbătă, 30 martie 2013, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 30 martie 2013, ora 17.00

RUGĂCIUNE

O, Doamne, omul care în paradisul ceresc și-a pierdut calea destinată lui, cum ar putea fără ajutor să regăsească în pustiul lumesc adevăratul drum al salvării sale, unde tentațiile sunt așa de numeroase, eforturile în dobândirea virtuților atât de dificile, iar căderile în greșeli și păcate atât de ușoare?... Ce fel de călăuză ar fi putut să-l facă să reziste în fața atâtor curse ale acestei lumi și al atâtor minciuni din partea satanei?...

Oferă-ne harul ca să Te putem urma după cum este scris: «Să mergi după Domnul Dumnezeuul tău și să te unești cu El ». Fă ca să urmăm pașii tăi astfel încât să ne putem întoarce din pustiul acestei lumi în paradisul Tău ceresc.

Atotputernice, Dumnezeule, fă ca prin înțelegerea spirituală a Postului Mare pe care-l parcurgem și prin Sacramentul Mărturisirii, semnul convertirii noastre, să ne apropiem cu multă înțelegere și înțelepciune de Misterul lui Cristos și să-l transpunem în viață prin faptele noastre. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Florica Iancu, Cornelia Vesea, Anamaria Scurt, Ileana Erdei și Dumitru Huza**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cum ne vede Dumnezeu.

(...) Dumnezeu nu ne vede de la înălțimea unui turn de fildeș, ci de la înălțimea crucii. Prin Cristos am învățat că privirea lui Dumnezeu este o privire de iubire și milă. El ne vede nu pentru că dorește să ne pedepsească, ci pentru că ne iubește. De fapt, ne iubește atât de mult încât nu își poate lua ochii de la noi. Ca o mamă ce nu își poate lua privirea de la nou-născutul ei, și Domnul nu se oprește din a-i privi pe cei în care și-a pus încrederea (Iov 36,7). Ne vede când suferim. Și pentru că ne vede, poate să ne mângâie și să ne dea tărie. Și pentru că știm că ne vede, îi putem spune: “Că de voi și umbra în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele”. De ce? “Pentru că Tu cu mine ești.”

Ne vede cu întristările noastre. Ne vede cu păcatele noastre. Dar și cu păcate fiind, El ne privește cu o iubire ce ne îndeamnă la pocăință. De exemplu Isus s-a uitat la Simon Petru după ce acesta s-a lepădat de El de trei ori. Drept urmare Petru a ieșit afară și a început să plângă amar. De ce? Ce a fost în privirea lui Isus de l-a făcut pe Petru să îi pară rău și să devină cel mai mare predicator al Rusaliilor? Cu siguranță privirea lui Isus era plină de compasiune și de iubire. Aceasta a frânt inima apostolului impulsiv. Dumnezeu este Cel care ne vede cu păcate. Dar faptul că ne vede este un act de iubire, ce ne invită la pocăință și iertare, spunându-ne: “Veniți să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, ca zăpada le voi albi, și de vor fi ca purpura, ca lâna albă le voi face” (Isaia 1,18).

El ne vede suferind pentru a ne mângâia. El ne vede cu păcate pentru a ne face conștienți de greșelile noastre și pentru a ne aduce la pocăință. Și apoi ne spune chiar Dumnezeu: “Eu nu Mă uit ca omul; căci omul se uită la față, iar Domnul se uită la inimă” (1Regi 16,7). Există oameni care stăpânesc atât de bine expresiile faciale încât este imposibil să ghicești ce se află în spatele acestora. Dar Dumnezeu se uită în inimă. El vede caracterul. El vede motivația reală în spatele fiecărui gest. El face distincția între real și nereal, între expresie și intenție, între mască și original. În fine, să ne gândim la compasiunea din privirea lui Isus; pentru că aceștia sunt ochii prin care ne privește Dumnezeu astăzi. Câtă compasiune trebuie să fi fost în ochii săi când, privind spre Ierusalim, a vărsat câteva lacrimi. Câtă compasiune trebuie să fi exprimat privirea Sa când vindeca bolnavi și când învia morți. Câtă compasiune trebuie să fi avut când a plâns în fața mormântului lui Lazăr, prietenul Său.

Modul în care îi privim pe oameni exercită o puternică influență asupra lor. Un om se poate uita la altul cu o privire ce apasă sufletul celuilalt. Poate să arunce o privire ce rănește și distruge. Sau poate să privească cu o indiferență rece, umilindu-l și degradându-l pe celălalt. Dar un om poate privi la semenul său și cu bunătate și căldură, cu o privire ce încurajează, ce deschide lacătul celuilalt, ce trezește puteri în acela. Așa se uită Dumnezeu la noi. (...)